

BISERICA ADEVĂRAȚILOR CREȘTINI ORTODOCȘI DIN GRECIA

Aprobată de Sfântul Sinod în reuniunea a IV-a, 4/17.12.2014

Mărturisirea de credință a adevăratului creștin ortodox

Partea întâi

1. Cred într-unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, și a pățimit și S-a îngropat, și a înviat a treia zi după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și într-unul Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez într-un iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie.

2. În plus față de acestea, îmbrățișez și accept cele șapte Sfinte Sinoade Ecumenice, convocate în scopul protejării dogmelor ortodoxe ale Bisericii și Sinoadele Locale, pe care acestea le-au acceptat și confirmat.

3. Îmbrățișez toate hotărârile Dreptei Credințe stabilite de Sfinții

Părinți, iluminați de harul Duhului Sfânt, precum și Sfinte Canoanele, pe care acești oameni binecuvântați le-au lăsat moștenire Bisericii lui Hristos pentru buna ei orânduire și a orânduirilor morale, după Tradiția Apostolică și duhul Învățăturilor Dumnezeiești ale Evangheliei.

4. Tot ceea ce mărturisește și învață Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolicească Biserică, mărturisesc și cred și eu, fără a adăuga ceva, fără a scădea ceva, fără a schimba ceva, nici din dogme nici din Tradiții, ci rămânând credincios și le primesc cu frică de Dumnezeu și cu conștiință curată. Tot ceea ce Biserica condamnă și respinge ca învățături heterodoxe, pe toate acestea le condamn și le resping și eu pentru totdeauna.

5. Mă supun cu bunăvoință chestiunilor bisericești ale Sfântului Sinod, ca cea mai înaltă autoritate a Bisericii Adevăraților Creștini Ortodocși din Grecia, care constituie continuarea Unei, Sfinte, Sobornicești și Apostolicești Biserici în Grecia, cât și episcopilor și preoților canonici ai acesteia.

6. Cred și mărturisesc că Credința Ortodoxă nu este «de la oameni», ci a fost revelată de Iisus Hristos, propovăduită de Sfinții Apostoli, confirmată de Sfintele Sinoade Ecumenice, transmisă de cei mai înțelepți Dascăli ai lumii și confirmată cu sângele Sfinților Mucenici.

7. Accept, împreună cu hotărârile celor șapte Sinoade Ecumenice, și pe cele ale celui dintâi și celui de-al doilea Sinod din 861. De asemenea, îmbrățișez hotărârile Sfântului Sinod convocat de Sfântul Fotie în Constantinopol, în 879-880, precum și Tomul Sinodal al Sinodului de la Vlaherne în Constantinopol, în anul 1351, din timpul Sfântului Grigorie Palama și Sfântului Patriarh Calist I, cu convingerea fermă că aceste Sinoade au autoritatea și validitatea ecumenică și sobornicească în Biserica Ortodoxă.

8. În plus, îmbrățișez și mă supun hotărârilor Sfintelor Sinoade Pan-Ortodoxe convocate în anii 1583, 1587 și 1593, care au respins și condamnat introducerea în Biserica Ortodoxă a așa-numitului calendar grigorian (nou), promulgat de papa Grigorie al III-lea în anul 1582.

9. În plus, accept și recunosc documentele ecumenice și sobornicești ale Credinței Ortodoxe, Tomul Patriarhal din 1756 privind botezul heterodocșilor și Enciclica Sinodală din 1848 a Sfinților Patriarhi de Răsărit, precum și Decretul Sinodal din 1872, care a condamnat rasismul.

Partea a doua

1. Consider Ecumenismul ca pan-erezie sincretistă, și participarea la așa-numită Mișcare Ecumenică, care a fost inaugurată la începutul secolului al XX-lea, ca o negare a adevăratei sobornicități și unicități a Bisericii Ortodoxe, fiind convins că cel care acceptă și participă la această erezie este căzut din credință și nu este în comuniune cu Biserica.

2. De asemenea, resping și nu accept deloc Proclamația Patriarhiei de Constantinopol din 1920 «Către toate Bisericile lui Hristos de pretutindeni», care conține un plan complet pentru punerea în practică a ereziei Ecumenismului și prevede reforma calendarului pregătită de așa-numitul Congres Pan-Ortodox din 1923 și aplicată în Grecia în 1924, în acest fel încălcând hotărârile celor trei Sinoade Pan-Ortodoxe din sec. al XVI-lea.

3. Ca urmare a celor de mai sus, consider, de asemenea, căzuți din credință pe ortodocșii care au participat la fondarea «Consiliului Mondial al Bisericilor» în 1948 și constituie de atunci membrii activi ai acestuia, cultivând astfel așa-numitul ecumenism inter-creștin și inter-religios.

4. În cele din urmă, neg și nu accept așa-numitele Conferințe Pan-Ortodoxe (din 1961 până în prezent), care au pregătit vrednica de condamnare, invalida și fără temei «ridicare a Anatemelor dintre Bisericile de Răsărit și Apus» din 1965. De atunci, acestea cultivau terenul în perspectiva ecumenistă pentru convocarea așa-numitului Mare Sinod Pan-Ortodox, în vederea acceptării pe deplin, ratificării și dogmatizării ereziei sincretiste a ecumenismului.

